

3. Förstainstansrätten gjorde en felaktig rättstillämpning genom att inte beakta handläggningsreglerna på området för bevisning eller den bevisning som sökanden framlagt avseende den omständigheten att kommissionen uppvisat vissa handlingar som, mot bakgrund av förstainstansrättens ogillande av klagandens talan, är av stor betydelse för dess möjlighet att försvara sina rättigheter. Klaganden gör även gällande att förstainstansrätten åsidosatte principerna om en rättvis rättegång och om jämlikhet i medel, samt skyddet för rätten till försvar.

Genom att inte beakta den bevisning som åberopats, åsidosatte förstainstansrätten klagandens grundläggande rätt till en rättvis rättegång, eftersom den avvisade bevisning som visat sig vara av stor betydelse för klaganden, och överträdde därmed klagandens rätt till försvar, eftersom klagandens talan ogillades med motiveringen att det som klaganden avsåg att bevisa med den bevisning som förstainstansrätten inte beaktat, inte visats. Bevisningen avsåg nämligen, om än inte kommissionens uttryckliga slutliga ställningstagande till det klagomål som ingavs år 1994 avseende 1993 års skatteregler (inklusive en skattelättnad), det vill säga åtgärder som var identiska med den omtvistade skatteåtgärden, så åtminstone kommissionens förhållningssätt som utgjorde en exceptionell omständighet i den mån detta gav upphov till berättigade förväntningar om att 1993 års skatteåtgärder var lagenliga, på grundval av vilka den omtvistade skatteåtgärden antogs.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 EG.

Överklagande ingett den 26 november 2009 av Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 9 september 2009 i de förenade målen T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 och T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava och Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-474/09 P)

(2010/C 37/16)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (ombud: advokaterna I. Sáenz-Cortabarría Fernández och M. Morales Isasi)

Övriga parter i målet: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Europeiska gemenskapernas kommission och Comunidad Autónoma de la Rioja

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- förklara att överklagandet kan tas upp till sakprövning och att det är välgrundat,
- upphäva den överklagade domen,
- bifalla det yrkande som framställts i första instans, närmare bestämt andrahandsyrkandet om ogiltigförklaring av artikel 3 i det omtvistade beslutet,
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen och i så fall ålägga denna att tillåta den avvisade bevisningen,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i första instans och i överklagandet, och förplikta intervenienten, Comunidad Autónoma de la Rioja, att ersätta rättegångskostnaderna i första instans.

Grunder och huvudargument

1. Förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att i det konkreta fallet bedöma att det inte förelåg exceptionella omständigheter som medförde att berättigade förväntningar hade uppstått om att den omtvistade skatteåtgärden var rättsenlig, vilket mot bakgrund av principen om skydd av berättigade förväntningar skulle ha hindrat att beslut om återkrav av stödet fattades, med tillämpning av artikel 14.1 i förordning nr 659/1999 (¹). De faktiska omständigheterna i målet har missuppfattats och den kontradiktoriska principen åsidosatts. Rättspraxis avseende motivering har åsidosatts.

Varken den formella skillnaden mellan den omtvistade skatteåtgärden och den åtgärd som var föremål för beslut 93/337 (²), den omständigheten att kommissionen hade kunnat motivera selektivitetskriteriet med en annan omständighet än den som anges uttryckligen i beslut 93/337, eller den förklaring om oförenlighet som anges i beslut 93/337, utgör tillräckliga rättsliga skäl för att förstainstansrätten inte ska godta förekomsten av exceptionella omständigheter som, i sig eller i kombination med andra omständigheter som sammanfaller vad gäller besluten, hindrar att kommissionen beslutar om återkrav av det stöd som avses i det ifrågasatta beslutet.

Genom att fastslå att de omtvistade åtgärderna i de förenade målen T-30/01–T-32/01 och T-86/02–T-88/02 av skattetekniska skäl och skäl som rör storleken på lättningen inte är jämförbara med den omtvistade skatteåtgärden, har förstainstansrätten missförstått de faktiska omständigheterna i målet, åsidosatt den kontradiktoriska principen och, därutöver, gjort ett uppenbart åsidosättande av fast rättspraxis avseende motivering.

Förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att fastslå att kommissionens förhållnings sätt till 1993 års skatteundantag, liksom till skattelättnaden enligt lag 22/1993, inte utgör en exceptionell omständighet som har kunnat ge upphov till någon form av berättigad förväntan om att den omtvistade skatteåtgärden var rättsenlig, vilket skulle ha hindrat återkrav av stödet enligt artikel 14.1 i förordning 659/1999, med hänsyn till att ett sådant återkrav skulle strida mot principen om skydd av berättigade förväntningar.

2. Förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte iaktta rättegångsreglerna om bevisning och genom att avvisa av klaganden föreslagna bevisning, avseende företeendet av bestämda handlingar från kommissionen, vilka, mot bakgrund av de skäl som förstainstansrätten angett som skäl för att ogilla klagandens yrkanden, visat sig vara fundamentala för försvaret av klagandens intressen. Förstainstansrätten har åsidosatt rätten till en rättvis rättegång, principen om parternas likställdhet i processen och rätten till försvar.

Genom att inte tillåta den föreslagna bevisningen har förstainstansrätten åsidosatt klagandens grundläggande rätt till en rättvis rättegång, eftersom den avvisade bevisning som har visat sig vara fundamental för klaganden och därigenom åsidosatte dennes rätt till försvar, med hänsyn till att klagandens yrkande ogillades av det skälet att den inte hade visat just det som skulle styrkas med den avvisade bevisningen: Om inte redan kommissionens uttryckliga slutliga ställningstagande avseende ett klagomål år 1994 rörande en i huvudsak identisk åtgärd som hade antagits 1993, vilket kommissionen avlog, utgör en exceptionell omständighet, så utgör åtminstone kommissionens handlande det, i den mån detta handlande förorsakade en berättigad förväntan om att 1993 års skatteåtgärder var rättsenliga, vilket ledde till att den omtvistade skatteåtgärden antogs år 1996.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT, L 83, s. 1)

⁽²⁾ Kommissionens beslut 93/337/EEG av den 10 maj 1993, om ett system av skattestöd vid investeringar i Baskien (EGT L 134, s. 25)

Överklagande ingett den 26 november 2009 av Territorio Histórico de Ávala — Diputación Foral de Ávala av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 9 september 2009 i de förenade målen T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 och T-270/01, Territorio Histórico de Ávala — Diputación Foral de Ávala och Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-475/09 P)

(2010/C 37/17)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Territorio Histórico de Ávala — Diputación Foral de Ávala (ombud: I. Sáenz-Cortabarría Fernández och M. Morales Isasi, abogados)

Övriga parter i målet: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Europeiska gemenskapernas kommission och Comunidad Autónoma de la Rioja

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- förklara att överklagandet kan tas upp till sakprövning och att det är välgrundat,
- upphäva den överklagade domen,
- bifalla det yrkande som framställts i första instans, närmare bestämt andrahandsyrkandet om ogiltigförklaring av artikel 3 i det omtvistade beslutet,
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen och i så fall ålägga denna att den avvisade bevisningen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i bägge instanser samt förplikta intervenienten Comunidad Autónoma de la Rioja att ersätta rättegångskostnaderna i första instans.